

Nr 365.

Kungl. Maj:ts nådiga proposition till riksdagen angående bidrag till tullstatens enskilda pensionsinrättning; given Stockholms slott den 26 april 1918.

Under återopande av bilagda utdrag av statsrådsprotokollet över finansärenden för denna dag vill Kungl. Maj:t härmed föreslå riksdagen besluta,

att det å riksstaten under sjunde huvudtiteln nu uppförda ordinarie förslagsanslaget till bidrag till tullstatens enskilda pensionsinrättning skall för år 1919 å riksstaten upptagas med oförändrat belopp,
högst kronor 10,000.

Kungl. Maj:t förbliver riksdagen med all kungl. nåd och ynnest städse välbevågen.

GUSTAF.

F. V. Thorsson.

*Utdrag av protokollet över finansärenden, hållet inför Hans Maj:t
Konungen i statsrådet å Stockholms slott den 26 april
1918.*

Närvarande:

Hans excellens herr statsministern EDÉN,
Hans excellens herr ministern för utrikes ärendena HELLNER,
Statsråden: PETERSSON,
 SCHOTTE,
 PETRÉN,
 NILSON,
 LÖFGREN,
 RYDÉN,
 UNDÉN,
 THORSSON.

Chefen för finansdepartementet, statsrådet Thorsson anförde härefter:

I den till 1917 års riksdag avlåtna statsverkspropositionen föreslog Kungl. Maj:t under punkt 44 i sjunde huvudtiteln riksdagen att i avbidan på den proposition rörande tullstatens enskilda pensionsinrättning, som kunde bliva förelagd riksdagen, såsom bidrag till samma inrättning bland de ordinarie anslagen under sjunde huvudtiteln för år 1918 beräkna ett belopp av 10,000 kronor.

Vid anmälan av denna fråga yttrade dåvarande departementschefen, på sätt av det vid ovannämnda statsverksproposition fogade utdraget av statsrådsprotokollet över finansärenden den 13 januari 1917 framgår, följande:

»Beträffande härefter *pensionsstaterna för avlidna tjänstinnehavares efterlämnade änkor och barn* vill jag erinra, att å desamma finnes upptaget ett bestämt

anslag å 10,000 kronor till bidrag till tullstatens enskilda pensionsinrättning. Nu pågående utredning rörande förändrade bestämmelser rörande ifrågavarande inrättnings verksamhet lär inverka på de villkor, som äro fastställda för nämnda anslags utbetalande. Med hänsyn härtill och då jag hyser förhoppning, att ehuru utredningen ännu ej är slutförd, förslag i ämnet dock skall kunna föreläggas instundande riksdag, torde det vara mest ändamålsenligt för att ej fördröja riksdagens behandling av tullverkets stater i övrigt, att här berörda anslag utbrytes för år 1918 ur nyssnämnda stater och upptages som ett särskilt anslag å riksstaten. I tullverkets stater torde emellertid, tills anslaget dit återföres, böra intagas en hänvisning till det särskilda anslaget å riksstaten. Beträffande detta anslag, som i avbidan på proposition i ärendet allenast torde få beräknas, anhåller jag längre fram få göra framställning.»

I enlighet härmed intogs i det förslag till utgiftsstater för tullverket, som i statsverkspropositionen förelades 1917 års riksdag till godkännande, under »F. Pensionsstaterna för avlidna tjänst innehavares efterlämnade änkor och barn» följande hänvisning: »b) Bidrag till tullstatens enskilda pensionsinrättning, se särskilt anslag å riksstaten».

Berörda statförslag blev i denna del av riksdagen lämnat utan erinran.

Då ovan omförmälda utredning rörande tullstatens enskilda pensionsinrättning emellertid icke hann slutföras å sådan tid, att proposition i ämnet kunde föreläggas 1917 års riksdag, föreslog Kungl. Maj:t i en den 12 maj 1917 till riksdagen avlåten proposition (nr 372) riksdagen att besluta, att det i tullverkets utgiftsstater förut upptagna bestämda anslaget till bidrag till tullstatens enskilda pensionsinrättning skulle med oförändrat belopp av 10,000 kronor å riksstaten för år 1918 uppföras såsom särskilt ordinarie anslag under sjunde huvudtiteln.

I skrivelse den 16 juni 1917 angående reglering av utgifterna under riksstatens sjunde huvudtitel anmälde riksdagen, att Kungl. Maj:ts ifrågavarande framställning blivit av riksdagen bifallen allenast med det tillägget, att anslaget skulle i riksstaten upptagas med beteckningen »förslagsanslag, högst».

I skrivelse den 27 september 1917 med förslag till utgiftsstater för tullverket för år 1919 hemställde generaltullstyrelsen sedermera, att då ovannämnda utredning rörande tullstatens enskilda pensionsinrättning ännu icke slutförts, berörda anordning med ett särskilt anslag å riksstaten måtte vidtagas även för år 1919.

Då jag hyste förhoppning, att ovannämnda utredning skulle bliva färdig i så god, att förslag i ärendet kunde föreläggas den nu samlade riksdagen, föreslog jag vid anmälan av frågan om tullverkets utgiftsstater

för år 1919, att medel för anslaget skulle i statsverkspropositionen till årets riksdag allenast beräknas och samma anslag fortfarande tillsvidare särskilt uppföras å riksstaten.

I eulighet härmed upptogs i årets statsverksproposition under punkt 37 i sjunde huvudtiteln förslag om att, i avbidan på den proposition rörande tullstatens enskilda pensionsinrättning, som kunde bliva förelagd riksdagen, såsom bidrag till samma inrättning bland de ordinarie anslagen under sjunde huvudtiteln för år 1919 beräkna ett förslagsanslag, högst 10,000 kronor.

Enligt vad jag inhämtat, är emellertid omförmälda utredning rörande tullstatens enskilda pensionsinrättning ännu icke slutförd, vadan definitivt förslag i ämnet icke heller detta år kan föreläggas riksdagen. Emellertid torde det nu utgående statsanslaget till berörda inrättning bära med oförändrat belopp och på oförändrade villkor upptagas i budgeten för år 1919.

Jag hemställer sålunda, att Eders Kungl. Maj:t måtte föreslå riksdagen besluta,

att det å riksstaten under sjunde huvudtiteln nu uppförda ordinarie förslagsanslaget till bidrag till tullstatens enskilda pensionsinrättning skall för år 1919 å riksstaten upptagas med oförändrat belopp, högst kronor 10,000.

Till denna av statsrådets övriga ledamöter biträdda hemställan behagade Hans Maj:t Konungen lämna bifall; och skulle proposition i ämnet till riksdagen avlåtas av den lydelse, bil. litt. ... till detta protokoll utvisar.

Ur protokollet:
Bengt Arfwidson.